

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa
Poslovni broj predmeta: K-Po2 18/11

Glavni pretres: 19. 09.2012.

Izveštaj: Milomir Matović, posmatrač Fonda za humanitarno pravo

Odeljenje za ratne zločine Višeg suda u Beogradu, u veću kojim je predsedavala sudija Snežana Nikolić-Garotić, 19.09.2012. osudilo je Sameta Hajdarija na 15 godina zatvora, Ahmeta i Nazifa Hasanija na po 13 godina, Agusha Memishija, Burima Fazliu i Selimona Sadiku na po 12 godina, Fatona Hajdarija na 10 godina, Kambera Sahitija, Ferata Hajdarija i Sadika Aliu na po 8 godina, i Shefqeta Musliu na 5 godina zatvora. Kazne su im izrečene zbog izvršenja krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, koje su počinili u Gnjilanu/Gjilan od 17. do 23. juna 1999. godine, na štetu svedokinja C1 i C2, koje su mučili, prebijali i silovali. Za ostale tačke optužnice svi optuženi su oslobođeni, a pritvor je produžen optuženom Agushu Memishiju, Fatonu Hajdariju i Selimonu Sadiku.

Obrazlažući presudu, sudija Snežana Nikolić-Garotić je pojasnila da je sud iskaze oštećenih C1 i C2 prihvatio kao istinite, kao i da su oni potvrđeni iskazom brata C1, medicinskom dokumentacijom, i neuropsihijatrijskim veštačenjem. Oštećene C1 i C2 su objasnile da se sećaju da su 17.06.1999.godine otete i odvedene u internat u Gnjilanu/Gjilan. Tog datuma se sećaju, jer je rođendan jedne od njih bio prethodnog dana. Opisale su detaljno šta su sve pretrpele dok nisu puštene 23.06.1999. godine. Kao izvršioce su prepoznale u sudnici neke od okrivljenih, kao i sa slika koje su im prikazane.

Sud se osvrnuo i na postojanje oružanog sukoba, pa je zaključio da isti nije postojao nakon 20.06.1999. godine.

Kao otežavajuće okolnosti na strani svih optuženih, sud je utvrdio upornost i brutalnost u izvršenju, a kao olakšavajuće, njihove godine u vreme izvršenja, kao i okolnosti u kojima su živeli.

Sud nije prihvatio iskaze svedoka-saradnika "Božura 50", na kojima je bazirana cela optužnica, jer je tokom postupka menjao iskaz, iznosio paušalne i uopštene tvrdnje, bez datuma i mesta. Njegove tvrdnje su u suprotnosti sa iskazima brojnih drugih svedoka i oštećenih, koji su iscrpno opisali kako su se događaji odigrali, učesnike i u koje vreme i na koji način su učestvovali. Svedočenje svedoka-saradnika "Božura 50" suprotno je izveštajima BIA, VBA, EULEXA, i veštačenjima u pogledu sečenja i spaljivanja tela ubijenih lica. Tužilaštvo je, prema oceni suda, zloupotrebilo patnje žrtava i njihovu nadu da će saznati istinu. Njihova svedočenja odstupaju od optužnice tužilaštva, koja se odnosi, izgleda, na neku virtuelnu stvarnost, koja se nije dogodila. Sudija je vrlo jasno rekla, da tokom postupka, niko nije pretio prisutnom tužiocu za ratne zločine.